

idetmindste ved to Love, jeg veed, at jeg har stemt mod begge disse Love; og jeg skal ogsaa stemme mod den tredie, hvad enten jeg saa har Haab om eller ikke, at den Grundsætning, som forekommer mig at være soleklar, skal seire eller ikke.

C. W. Jespersen: Jeg skal tillade mig at støtte den Anstuelse, der er bleven forsvaret af den ærede Rigsdagsmand fra Stege (H. Hage), ved et Exempel fra et Forhold, som ligger noget længere tilbage i Tiden, nemlig fra en anden Art af Straf, Tugthuusstraffen. Da vi i Genhold til den fgl. Resolution af 25de Juni 1842 i Aaret 1853 fik Tugthuset i Horsens indrettet efter et Cellesystem, ifølge hvilket Fangerne skulde arbejde i visse Afdelinger om Dagen i et vist bestemt Antal, medens de skulde tilbringe Natten i Enkeltcelle, da var en saadan Ordning ganske vist en Skærpe for en stor Mængde Tugthuusfanger, som bleve overførte til Horsens fra Christianshavns og Viborgs Straffeanstalter; men der kan ikke være Tale om, at de derved skulde være bleve krænkede i deres Ret. Disse Fanger vare paa lovlig Maade ved Domstolene dømt til Tugthuusstraf, og naar der ad Lovgivningsveien blev indrettet bedre Straffeanstalter, hvor Straffen blev affonet paa en bedre Maade, kan man ikke have krænket disse Fangers Ret ved at overføre dem fra daarligere Straffeanstalter til det bedre indrettede Tugthuus i Horsens. Nu forekommer det mig, at noget Rignende stæer her; Domstolene have paa lovlig Maade dømt Fanger til Forbedringshuusstraf, og naar saa Forbedringshusene ad Lovgivningsveien blive bedre indrettede end tidligere, og det ved Lov bliver fastsat, at Fanger skulle indsættes i dem i Enkeltceller med den og den Forkortelse i Straffetiden, saa maa Fanger finde sig i at komme til disse bedre organiserede Forbedringshuse. Derved liber

han ikke nogen Krænkelse i sit Ret; thi ved Domstolene er han paa lovlig Maade dømt til Forbedringshuusstraf; han er ikke inddømt i et vist bestemt Fængsel, men han er indømt Forbedringshuusstraf, og naar derfor Forbedringshusene ad Lovgivningsveien blive ordnede paa en vis Maade, er det ligeoverfor Fanger en retfærdig og berettiget Handling, naar han indsættes i et saadant nyt Forbedringshuus.

Formanden: Rigsdagsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Klein: Det er maastee overflødigt for mig at gjøre den Bemærkning, at jeg naturligvis med fuldkommen Rolighed overlader Justitsministeren Udøvelsen af den Myndighed, hvorom der her er Tale, og jeg har fremdeles udtrykkelig bemærket, at jeg for mit Vedkommende saameget mere vilde give mit Samtykke til, at Justitsministeren faaer en saadan Bemyndigelse, som jeg erkjender, at vi med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal befindes os i en Overgangsperiode, og fordi jeg haaber, at den Tid ikke er meget fjern, da Sagen endelig kan ordnes. Men Spørgsmaalet er af en principiel Natur, forekommer det mig, og forsaavidt maa jeg bestemt fastholde den Anstuelse, at det er Lovgivningens Sag at bestemme, hvilken Straf der skal ramme enhver Lovovertræder; og Domstolenes Sag at udmaale og fastsætte Straffen i det enkelte Tilfælde efter tilbørligt Hensyn til Alt, hvad der i saa Henseende bør tages i Betragtning. Jeg haaber, at de ærede Medlemmer, der have talt Straffangens Ret og navnlig hævdet, at det er hans Ret kun at blive straffet overeensstemmende med Dommen, ogsaa ville gaae det Skridt videre og erkjende, at Conseqventsen deraf er den, at Enhver har Ret til at fordrø at blive dømt af Domstolene.